

Resum de les opinions del Grup de Lectura a la trobada del 18 d'abril de 2011 sobre ELS ULLS GROCS DELS COCODRILS de Katherine Pancol:

Els membres del Grup de Lectura es van mostrar contradictoris sobre el plantejament de l'obra: per a uns, tot i que llarga, la novel·la va resultar fàcil de llegir; a uns altres l'arrencada els va agradar, però després se'ls va alentir el ritme de lectura; i finalment hi ha qui va considerar que costa molt arribar fins a l'acció i que potser es podria dir el mateix amb unes quantes pàgines menys.

També va semblar una novel·la plantejada amb la clara intenció que els dolents han de ser castigats i els bons finalment triomfen; una obra amb un to de conte que explica la societat tal com és, que descriu bé la quotidianitat, tot i que té un tast ensucrat que de vegades pot acostar-la al gènere rosa, i també un to de comèdia malgrat la duresa de segons quines situacions vitals que s'hi descriuen. L'obra vol difondre clarament un fons d'optimisme, per bé que també està esquitxada de moments de profunda tristesa.

El text, a través dels personatges, amaga un munt de reivindicacions dins l'àmbit femení i feminista, i descriu també tot tipus de dones: de les més bondadoses i innocents a les més intrigants i odioses. Les grans crítiques que l'obra exposa, molts cops a través de la ironia, són els objectius personals fonamentats en l'ambició econòmica desmesurada, en el pur materialisme, la importància de les aparences socials i la manipulació dels mitjans de comunicació. En general, la novel·la de Pancol vol ser una crítica generacional de les persones de 30-40 anys.

L'argument gira principalment sobre els grans desafiaments de la dona: el seu lloc en la societat, les relacions amb el marit, amb la mare, amb la germana, amb les filles que travessen una adolescència difícil, etc. L'obra té aspectes argumentals previsibles (per exemple, quan apareixen els cocodrils ja imagines que acabaran menjant-se algú). L'episodi africà, per cert, sembla indicar alguna simbologia que l'autora volgués transmetre, ja que el marit podria haver-se'n anat a qualsevol altre lloc. També és interessant el joc literari establert de la novel·la dins la novel·la.

El gran luxe de l'obra és, sens dubte, els seus personatges, especialment els femenins, molt ben treballats. Tots, però, tenen un punt de teatralitat, especialment els masculins, que són histriònics i sovint manipulats per les dones. Entre els personatges es crea un joc de contraposicions, de dualitats, que enriqueix l'obra. La majoria semblen extrets de la vida real i a través d'ells veiem la societat actual francesa ben reflectida. Malgrat això, també es va dir que Shirley, la veïna filla de la reina d'Anglaterra, argumentalment semblava un pèl forçada. També es va trobar una mica artificial la transformació final d'Hortense, la filla díscola, feta amb la clara intenció que la novel·la, entre mare i filla, acabi bé.

Josephine, la protagonista, és una dona que peca d'ingenuïtat, sense gaire autoestima, però tot i així valenta davant la vida, ja que més tard o més d'hora s'enfronta pràcticament amb tothom. És un personatge que creix clarament al llarg de la novel·la a través del sofriment; és una bona persona que actua sovint empesa pel que fan els altres, i també sembla de vegades emocionalment adolescent. Tot i així, és la que porta el timó de la novel·la i, en gran part, l'èxit de l'obra pot justificar-se amb la identificació que pot suscitar Josephine entre el món femení.

L'obra es va trobar ben escrita i, en general, fàcil de llegir, tot i que se li va criticar un cert vernís d'erudició en cites i frases en llengües diferents. També es va assenyalar la seva

estructura deliberada de novel·la realista francesa (a la Balzac), però amb un to més modern, més de narrativa americana del segle XX.

Com d'habitud, el nostre agraïment més sincer als components del Grup de Lectura per la seva assistència i per les seves contribucions al debat. Us esperem a la nostra pròxima cita:

• *Londres nevad*, de Jordi Llavina, Amsterdam, 2009, 160 pg.

(Dilluns, **16 de maig** de 2011, a les 7 de la tarda)